

— Ако ми надвиешъ, ще ти стана робъ и ще правишъ съ мене каквото искашъ. Ако ли азъ те надвия, ще ти взема всичко, каквото имашъ, — отвърнало момчето.

Нѣмало що да прави, съгласилъ се великанътъ. Взели да се борятъ. Момчето погжделичкало великана и той самъ легналъ отъ гжделъ. И далъ великанътъ цѣлото царство на момчето и избѣгалъ въ горитѣ.

Т. Харманджиевъ

ЩЪРКЕЛИТЪ ИДАТЪ...

Щъркелитѣ вече
Идатъ отдалече;
Нашиятъ коминъ
Подслони единъ.

Съ пѣстра перушина,
Тоя юначина
Трака и лети,
Сякашъ ни шепти:

Може би, отъ лани
Помни той дома ни,
И щомъ го видѣ,
При насъ долетѣ.

Пролѣтъ и презъ лѣто
Все ми на сърдцето
Родниятъ ви край,
Тоя земенъ рай.

Азъ оставихъ юга,
За да дойда тука
И за пролѣтъта
Нося пръвъ вестъта.

Ненчо Савовъ

